

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

De Controversijs Polemicis, & Scholasticis, etiam modernis

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Bulla dogmatica Leonis X. In qua distincte exprimuntur, & damnantur,
errores Lutheri & sequacium, cum Censuris & Pænis annexis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40853

BULLA DOGMATICA
LEONIS X. PONTIFICIS

In qua distinctè exprimentur, & dam-
nantur Errores Martini Lutheri, &
sequacium, cum Censuris & Pœnis
annexis.

Quos errores, censuras &c. peropportunum erit Le-
tori hic in promptu, & simul habere, & in pro-
priis terminis, quibus illi authentice damnantur.

Ab perpetuam rei memoriam.

Exurge Domine, & judica causam tuam,
memor esto improperiorum tuorum,
eorum quæ ab insipientibus fiunt totâ
die: inclina aurem tuam ad preces no-
stras, quoniam surrexerunt vulpes quærentes
demoliri vineam, cujus tu torcular calcasti so-
lus, & ascensus ad Patrem, ejus curam, regi-
men, & administrationem Petro tanquam ca-
piti, & tuo Vicario, ejusque Successoribus in-
stitit triumphantis Ecclesiæ commisisti. Extermi-
nare nititur eam aper de sylva, & singularis fe-
rus depascitur eam. *Refert fufius Lutheri contuma-
ciam.* Pro Pastoralis igitur officij, divinâ gratiâ
nobis injuncti cura quam gerimus, prædictorum
errorum virus pestiferum ulterius tolerare seu
dissimulare sine Christianæ religionis nota, at-
que

que orthodoxæ fidei injuria nullo modo possumus. Eorum autem errorum aliquos presentibus duximus inferendos, quorum tenor sequitur, & est talis.

1. Hæretica sententia est, sed usitata, Sacramenta nova legis justificantem gratiam illis dare, qui non ponunt obicem.

2. In puero post baptismum negare remanens peccatum, est Paulum, & Christum simul conculcare.

3. Fomes peccati, etiam si nullum adsit actuale peccatum, moratur exeuntem à corpore animam ab ingressu cali.

4. Imperfecta caritas morituri, fert secum necessario magnum timorem, qui se solo satis est facere penam Purgatorij, & impedit introitum regni.

5. Tres esse partes Pœnitentiæ, contritionem, confessionem, & satisfactionem, non est fundatum in sacra scriptura, nec in antiquis sanctis Christianis doctoribus.

6. Contritio quæ paratur per discussionem, collationem, & detestationem peccatorum, qua quis recogitat annos suos in amaritudine anime suæ, ponderando peccatorum gravitatem, multitudinem, fœditatem, amissionem æternæ beatitudinis, ac æternæ damnationis acquisitionem, hæc contritio facit hypocritam, immo magis peccatorem.

7. Verissimum est proverbium, & omnium doctrina de contritionibus hucusque data præstantius, de cetera non facere, summa penitentia: optima pœnitentiæ, nova vita.

8. Nullo modo præsumas confiteri peccata venialia, sed omnia mortalia, quia impossibile est, ut omnia mortalia cognoscas. Vnde in primitiva Ecclesia solum manifesta mortalia confitebantur.

9. Dum volumus omnia purè confiteri, nihil aliud facimus, quam quod misericordiæ DEI nihil aliud relinquere ignoscendum.

10. Peccata non sunt ulli remissa, nisi remittente sacerdote, credat sibi remitti: immo peccatum maneret, nisi remissum crederet, non enim sufficit remissio peccati, & gratia donatio, sed oportet etiam credere esse remissum.

11. Nullo modo confidas absolui propter tuam contritionem, sed propter verbum CHRISTI, Quodcumque solueris, &c. Hic, inquam, confide, si sacerdotis obtinueris absolutionem, & crede fortiter te absolutum, vereris, quicquid sit de contritione.

12. Si per impossibile confessus non esset contritus, aut sacerdos non serio, sed ioco absolueret, si tamen credat se absolutum, verissimè est absolutus.

13. In Sacramento Pœnitentiæ, ac remissione culpe, non plus facit Papa, aut Episcopus, quam infimus sacerdos: immo ubi non est sacerdos, æque tantum quilibet Christianus, etiam si mulier, aut puer esset.

14. Nullus debet sacerdoti respondere, se esse contritum, nec sacerdos requirere.

15. Magnus est error eorum qui ad Sacramenta Eucharistiæ accedunt, huic innixi, quod sint confessi, quod non sint sibi conscij alicujus peccati mortalis, quod præmiserint orationes suas, & preparatoria, omnes illi ad iudicium sibi manducant, & bibunt: sed si credant, & confidunt se gratiam ibi consecuturos, hæc sola fides facit eos puros, & dignos.

16. Consultum videtur, quòd Ecclesia in communi Consilio statueret laicos sub utraque specie communicandos, nec Bohemi communicantes sub utraque specie, sunt hæretici, sed schismatici.

17. Thesauri Ecclesiæ unde Papa dat Indulgentias, non sunt merita CHRISTI, & Sanctorum.

18. Indulgentiæ sunt piæ fraudes fidelium & remissiones bonorum onerum: & sunt de numero eorum quæ licent, & non de numero eorum quæ expediunt.

19. Indulgentiæ his qui veraciter eas consequuntur,

○

nor

non valent ad remissionem pænæ pro peccatis actualibus debita apud divinam justitiam.

20. Seducuntur credentes indulgentias esse salutes, & ad fructum spiritus utiles.

21. Indulgentia necessaria sunt solum publicis criminibus, & propriè conceduntur duris solummodo, & impatientibus.

22. Sex generibus hominum indulgentia, nec sunt necessaria, nec utiles: videlicet mortuis seu morituris, infirmis, legitime impeditis, his qui non commiserunt crimina, his qui crimina commiserunt, sed non publica, his qui meliora operantur.

23. Excommunicationes sunt tantum externa pænæ, nec privant hominem communibus spiritualibus Ecclesiæ orationibus.

24. Docendi sunt Christiani, plus diligere excommunicationem, quam timere.

25. Romanus Pontifex Petri successor, non est CHRISTI Vicarius super omnes totius mundi Ecclesias ab ipso CHRISTO in B. Petro institutus.

26. Verbum CHRISTI ad Petrum. Quodcumque solueris super terram, &c. extenditur dumtaxat ad ligata ab ipso Petro.

27. Certum est in manu Ecclesiæ aut Papa profus non esse statuere articulos fidei, immo nec leges morum, seu bonorum operum.

28. Si Papa cum magna parte Ecclesiæ sic vel sic sentiret, nec etiam erraret: adhuc non est peccatum aut hæresis contrarium sentire, præsertim in re non necessaria ad salutem, donec fuerit per Concilium universale alterum reprobatum, alterum approbatum.

2. Via nobis facta est enervandi auctoritatem Conciliorum, & libere contradicendi eorum gestis, & iudicandi eorum decreta, & confidenter confitendi, quidquid verum videtur, sive probatum fuerit, sive reprobatum à quocumque Concilio.

30. Aliqui articuli Ioannis Husz condemnati in Concilio Constantien. sunt Christianissimi, verissimi, & Evangelici, quos nec universalis Ecclesia posset damnare.

31. In omni opere bono iustus peccat.

32. Opus bonum optime factum, est veniale peccatum.

33. Hæreticos comburi, est contra voluntatem spiritus.

34. Præliari adversus Turcas, est repugnare DEO visitanti iniquitates nostras per illos.

35. Nemo est certus, se non semper peccare mortaliter, propter occultissimum superbia vitium.

36. Liberum arbitrium post peccatum, est res de solo titulo, & dum facit quod in se est, peccat mortaliter.

37. Purgatorium non potest probari ex sacra scriptura, quæ sit in canone.

38. Anima in Purgatorio non sunt secura de eorum salute, saltem omnes: nec probatum est ullis aut rationibus, aut scripturis, ipsas esse nec extra statum merendi, aut augenda caritatis.

39. Anima in Purgatorio peccant sine intermissione, quamdiu quarunt requiem, & horrent penas.

40. Anima ex Purgatorio liberata suffragiis viventium minus beantur quam si per se satisfecissent.

41. Prælati Ecclesiastici, & Principes sæculares non malefacerent, si omnes saccos mendicitatis deleverent.

Qui quidem errores, respectivè, quam sint pestiferi, quam perniciosi, quam scandalosi, quam piarum, & simplicium mentium seductivi, quam denique sint contra omnem caritatem, ac S.R.E. matris omnium fidelium, & magistræ fidei, reverentiam atque nervum Ecclesiasticæ disciplinæ, obedientiam scilicet quæ fons est, & origo omnium virtutum, sine qua facile unusquisque infidelis esse convincitur, nemo sanæ mentis ignorat. Nos igitur in præmissis, utpote gravissimis, propensius (ut decet) procedere, nec

non huiusmodi pesti, morboque canceroso, ne in agro Dominico tamquam vepris nociva ulterius serpat, viam præcludere cupientes, habita super prædictis erroribus, & eorum singulis diligenti trutinazione, discussione, ac districto examine, maturaque deliberatione, omnibusque rite pensatis, ac sapius ventilatis cum venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac regularium Ordinum Prioribus seu Ministris generalibus, pluribusque aliis sacre Theologiæ, necnon utriusque juris professoribus sive magistris, & quidem peritissimis: reperimus eosdem errores, respective (ut præfertur) articulos non esse Catholicos, nec tamquam tales esse dogmatizandos, sed contra Ecclesiæ Catholicæ doctrinam sive traditionem, atque ab ea veram divinarum scripturarum receptam interpretationem, cuius auctoritati ita acquiescendum censuit Augustinus, ut dixerit se Evangelio non fuisse crediturum, nisi Ecclesiæ Catholicæ intervenisset auctoritas. Nam ex eisdem erroribus, vel eorum aliquo vel aliquibus, palam sequitur, eandem Ecclesiam, quæ Spiritu sancto regitur, errare, & semper errasse. Quod est utique contra illud, quod CHRISTUS discipulis suis in Ascensione sua (ut in sancto Evangelio Matthæi legitur) promisit dicens: Ego vobiscum sum usque ad consummationem sæculi. Necnon contra sanctorum Patrum determinationes, Conciliorum quoque, & Summorum Pontificum expressas ordinationes, seu canones, quibus non obtemperasse, omnium hæresum, & schismatum teste Cypriano, fomes & causa semper fuit.

De eorumdem itaque venerabilium fratrum nostrorum consilio, & assensu, ac omnium, & singu-

singulorum prædictorum, matura deliberatione
 prædicta, auctoritate Omnipotentis DEI, &
 beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, & no-
 stra, præfatos omnes, & singulos articulos seu
 errores, tamquam (ut præmittitur) respective
 hæreticos, aut scandalosos, aut falsos, aut pia-
 rum aurium offensivos, vel simplicium mentium
 seductivos, & veritati Catholicæ obviantes,
 damnamus, reprobamus, atque omnino reiici-
 mus, ac pro damnatis, reprobatis, & rejectis ab
 omnibus utriusque sexus Christi fidelibus habe-
 ri debere, harum serie decernimus, & declara-
 mus. Inhibentes in virtute sanctæ obedientiæ,
 ac sub pænâ majoris excommunicationis lata
 sententiæ, necnon quoad Ecclesiasticas, & regu-
 lares personas, Episcopaliū omnium, etiam Pa-
 triarchaliū, Metropolitanarum, & aliarum Ca-
 thedralium Ecclesiarum, Monasteriorum quo-
 que, & Prioratuum etiam conventualium, &
 quarumcumque dignitatum, aut beneficiorum
 Ecclesiasticorum, sæcularium, aut quorumvis
 Ordinum regularium, privationis, & inhabilita-
 tis ad illa, & alia in posterum obtinenda: quo
 verò ad Conventus, Capitula, seu domos, aut
 pia loca sæcularium, vel regularium, etiam Men-
 dicantium, necnon universitatis etiam studio-
 rum generalium, quorumcumque privilegiorum
 indultorum, à Sede Apostolica, vel ejus Legatis,
 aut alias quomodolibet habitorum, vel obtento-
 rum, cujuscumque tenoris existant, necnon no-
 minis, & potestatis studium generale tenendi,
 legendi, ac interpretandi quasvis scientias, &
 facultates, & inhabilitatis ad illa & alia in po-
 sterum obtinenda: Prædicationis quoque offi-
 cij, ac amissionis studij generalis, & omnium
 privilegiorum ejusdem: quo verò ad sæculares
 ejusdem

eiusdem excommunicationis, nec non amissionis
 cuiuscumque emphyteusis, seu quorumcumque
 feudorum, tam à Romana Ecclesia, quam alias
 quomodolibet obtentorum, ac etiam inhabilita-
 tis ad illa, & alia in posterum obtinenda: nec
 non quoad omnes, & singulos superius nomina-
 tos, inhibitionis Ecclesiasticæ sepulturæ, inhabi-
 litatisque ad omnes, & singulos actus legitimos,
 infamiae, ac dissipationis, & criminis læsæ maje-
 statis, & hæreticorum & fautorum eorundem
 in jure expressis pœnis, eo ipso, & absque ulte-
 riori declaratione per omnes, & singulos supra-
 dictos, si (quod absit) contrafecerint, incurren-
 dis, à quibus vigore cuiuscumque facultatis, &
 clausularum eis in confessionalibus quibusvis
 personis, sub quibusvis verborum formis con-
 tentarum, nisi à Rom. Pont. vel alio ab eo ad
 id in specie facultatem habente, præterquam in
 mortis articulo constituti, absolvi nequeant.
 Omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fi-
 liis, tam laicis, quam clericis, sæcularibus
 & quorumvis Ordinum regularibus, & aliis qui-
 buscumque personis, cuiuscumque status, gra-
 dus, vel conditionis existant, & quacumque Ec-
 clesiastica vel mundana præfulgeant dignitate,
 etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus,
 Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Epif-
 copis, Patriarchalium, Metropolitanarum, &
 aliarum Cathedralium, Collegiatarum, ac infe-
 riorum Ecclesiarum Prælati, Clericis, aliisque
 personis Ecclesiasticis, sæcularibus, & quorum-
 vis Ordinum etiam Mendicantium regularibus,
 Abbatibus, Prioribus, vel Ministris generalibus,
 vel particularibus, fratribus seu religiosi, ex-
 emptis, & non exemptis: Studiorum quoque
 universitatibus sæcularibus, & quorumvis Ordini-
 num

num etiam Mendicantium regularibus, necnon Regibus, Imperatori, Electoribus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Capitaneis, Conductoribus, Domicellis, omnibusque officialibus, Iudicibus, Notariis Ecclesiasticis, & secularibus, Communitatibus, Universitatibus, Potentatibus, Civitatibus, Castris, Terris, & locis, seu eorum, vel earum civibus, habitatoribus, & incolis, ac quibusvis aliis personis Ecclesiasticis, vel regularibus (ut præfertur) per universum orbem, ubicumque, præsertim in Alemania existentibus, vel pro tempore futuris, ne præfatos errores, aut eorum aliquos, perverfamque doctrinam huiusmodi asserere, affirmare, defendere, prædicare, aut illi quomodolibet, publice vel occulte, quovis quæsito ingenio vel colore, tacite, vel expresse favere præsumant.

Insuper, quia errores præfati, & plures alij continentur in libellis seu scriptis Martini Luther, dictos libellos, & omnia dicti Martini, scripta seu prædicationes, in latino, vel quocumque alio idiomate reperiantur, in quibus dicti errores, seu eorum aliquis continentur, similiter damnamus, reprobamus, atque omnino reiicimus, & pro omnino damnatis, reprobatis, ac rejectis, (ut præfertur) haberi volumus, mandantes in virtute sanctæ obedientiæ, & sub poenitentis prædictis eo ipso incurrendis, omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus superius nominatis, ne huiusmodi scripta, libellos, prædicationes, seu schedulas, vel in eis contenta capitula, errores, aut articulos supradictos contentia, legere, asserere, prædicare, laudare, imprimere, publicare, sive defendere, per se vel alium, seu alios, directe, vel indirecte, tacite, vel expresse, publice vel occulte, aut in domibus suis,

fuis, five aliis publicis, vel privatis locis tenere quoquo modo præsumant: quinimo illa statim post harum publicationem ubicumque fuerint, per Ordinarios, & alios supradictos diligenter quæsitæ, publice, & solemniter in præsentia cleri, & populi, sub omnibus, & singulis supradictis pænis, comburant. *Alie clausula fufius sequuntur.*

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo vigesimo, die XVII. Kalen. Julij, Pontificatus nostri anno octavo.

Pergit autem, in clausulis supra, terminum præscribere Luthero & adherentibus ut resipiscant. Non resipiscientes post elapsos sexaginta dies capiendos fidelibus indicit. Loca in quibus illi commorabuntur interdicto subiicit. De rogat privilegiis si quæ essent his opposita. Mandat excommunicari alios, si qui impedirent Bullæ publicationem: quam postea debite factam etiam ipse testatur in diplomate edito anno sequenti, quo Lutherum & sequaces adhuc contumaces excommunicationem, & alias pænas incurrisse declarat. Prædicta omnia habet Bulla superius recitata, quæ integrè continetur in Tomo primo Bullarij Romani novissimi pagina 451.

Articuli quidam particulares in Ioanne Wiclefo inter alios damnati à Martino V. Pont. in Bulla quæ incipit, Inter cunctas Pastorales curæ sollicitudines.

Substantia panis materialis, & similiter substantia vini materialis remanent in Sacramento altaris.
Accidentia panis non remanent sine subjecto in eodem Sacramento, Christus